

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711204385
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2711204385.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov BYTO 44 - v likvidácii, so sídlom L. Svobodu 1226, Skalica, IČO: 37987836, proti žalovaným: 1/ Ing. O. J., nar. XX.X.XXXX, bytom G. C. XX, 2/ EUROFRAME, a.s., so sídlom Sasinkova 2575/4, Skalica, IČO: 36 257 362, zastúpený splnomocnencom: ŘEHÁK & TISOŇ spol. s. r. o., so sídlom Komenského 62/437, Skalica, IČO: 47 235 349, o zaplatenie 25.353,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 16. júla 2021 č.k. 3Cb/41/2011-648 voči vyhovujúcemu výroku I. a výroku III. o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 25.353,70 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, výrokom III. priznal žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 39,04 % a výrokom IV. priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 20 ods. 1, 2, § 34, § 420 ods. 1 až 3, § 442 ods. 1 až 3, § 488, § 489, 511 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 293, § 294, § 295, 536 ods. 1 až 3, § 546 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „ObZ“).

2. Vecne dôvodil, že predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ na zaplatenie 83.181,69 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o dielo. Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č. k. 3Cb/41/2011-480 z 9.5.2018, ktorým výrokom I. žalobu zamietol proti obom žalovaným, výrokom II. žalovanému 1/ proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, výrokom III. žalovanému 2/ proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a výrokom IV. určil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ktoré vydá súdny úradník. Predmetný rozsudok nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/83/2018-515 z 28.5.2019 a s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/83/2018-525 z 9.7.2019 právoplatnosť v časti výroku I., v ktorej bola žaloba zamietnutá čo do sumy 57.927,99 eura voči obom žalovaným, dňa 20.8.2019.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil právny záver, že žaloba je dôvodná čiastočne len voči žalovanému 1/. Predmetom konania zostal po nadobudnutí právoplatnosti výroku I. rozsudku z 9.5.2018 nárok žalobcu na zaplatenie sumy 25.353,70 eura. V konaní bolo preukázané, že žalobca v zastúpení žalovaným 1/ ako predsedom spoločenstva vlastníkov bytov uzatvoril so žalovaným 2/ zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia a dodávka strechy na bytovom dome L. Svobodu č. 1226. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 2/ plnil na základe zmluvy a predmetné dielo vykonal a žalobca zaplatil cenu diela.

4. Úlohou súdu prvej inštancie bolo zistiť rozhodnú skutočnosť, či medzi žalovanými 1/ a 2/ existovali také vzťahy, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že v predmetnej záležitosti konali vo vzájomnej zhode, t.j. že ich spoločným úmyslom bolo poškodiť žalobcu. Súd konštatoval, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať spoločnú účasť žalovaných 1/ a 2/ na procese uzavretia a realizácie zmluvy o dielo. Bolo síce zrejmé, že obidvaja v rámci svojich obchodných aktivít spolupracovali (žalovaný 1/ vykonával pre žalovaného 2/ účtovné služby), súd však nemohol jednoznačne uzavrieť, že by medzi nimi existovala dohoda o spoločnom postupe za účelom, aby bola rekonštrukcia a dodávka strechy výhodná pre žalovaného 2/. Z výpovedí svedkov Ing. I. M., O. J., či Ing. I. E., ako ani samotného žalovaného 1/, nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by aspoň naznačovali, že by žalovaní spolupracovali na vzniku a plnení z predmetnej zmluvy. Svedkovia zhodne uviedli, že v rámci svojich obchodných aktivít v určitom časovom období spolupracovali, odmietli však, že by v prípade predmetnej zmluvy o dielo existovala dohoda medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, ktorej účelom by bolo poškodenie žalobcu. Súd nemal preukázané, že by z uvedenej zmluvy o dielo mal žalovaný 1/ akýkoľvek prospech zo strany žalovaného 2/, a teda konštatoval, že spoločná účasť žalovaných na tejto obchodnej transakcii nebola dokázaná. Pokiaľ žalobca svoj nárok voči obom žalovaným odôvodňoval úhradou predfaktúry (v sume 350.000,- Sk), ďalej začatím vykonávania stavebných prác pred odsúhlasením dodávateľa diela spoločenstvom vlastníkov bytov alebo uvedením prác a materiálov do rozpočtu, o ktorých sa vopred vedelo, že sa nebudú realizovať, či pochybnosťami týkajúcimi sa prípravy zmluvy o dielo, resp. rozpočtu daného diela (t.j. kto zmluvu o dielo, resp. rozpočet vypracoval), súd konštatoval, že uvedená argumentácia nepostačovala na vyvodenie záveru o spoločnom postupe žalovaných.

5. Na druhej strane však súd prvej inštancie uviedol, že konaním žalovaného 1/ bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 25.353,70 eura. Súd na danú vec aplikoval všeobecnú úpravu zodpovednosti za škodu uvedenú v ust. § 420 OZ, ktorej predpokladmi sú protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Zodpovednosť predsedu združenia vlastníkov ako štatutárneho zástupcu žalobcu vyvodil z ustanovenia § 7c ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v zmysle ktorého zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí. Porušenie povinnosti jednoznačne vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 4T/140/2012-431 z 1.2.2017, ktorým bol žalovaný 1/ uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Protiprávnosť jeho konania spočívala v spôsobení škody na cudzom majetku (t.j. v danom prípade na majetku žalobcu) tým, že umelo navýšil položkový rozpočet predkladaný firmám za účelom vypracovania cenovej ponuky o práce, ktoré sa pri zhotovovaní strechy nemali vykonávať a ani sa nevykonávali. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že v zmysle § 193 CSP je súd v civilnom sporovom konaní viazaný okrem iného rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Súd bol preto povinný vychádzať z rozhodnutia v trestnom konaní v rozsahu, v akom sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodné so skutočnosťami rozhodnými pre náhradu škody. Zo skutku uvedeného v predmetnom odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Skalica vyplynulo, že žalovaný 1/ umelo navýšil rozpočet zmluvy o dielo o nepotrebné a nevykonané práce, a teda súd uzavrel, že je daný prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to protiprávne konanie.

6. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bol zároveň preukázaný aj druhý predpoklad pre vznik nároku na náhradu škody, a to spôsobenie škody žalobcovi konaním žalovaného 1/. Podľa záverov znaleckého posudku č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka (vypracovanom pre účely trestného konania Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/140/2012, ktoré sa viedlo voči žalovanému 1/) žalovaný 2/ ako dodávateľ vo svojom ponukovom rozpočte (ktorý tvoril podklad zmluvy o dielo) nesprávne určil výmery takmer všetkých položiek, a to v neprospech žalobcu ako objednávateľa. Súpis vykonaných prác a dodávok v zmysle zmluvy o dielo nebol v súlade so skutkovým stavom, keď žalovaný 2/ fakturoval aj práce, ktoré evidentne nevykonal. Znalec ustálil, že celkovo sa cena vykonaných prác líši od ceny

obvyklej o 1.039.674,75 Sk bez DPH za predpokladu, že množstvá merných jednotiek v rozpočte sú zosúladené so skutkovým stavom. Pokiaľ by sa použili ceny z ponukového rozpočtu a množstvá skutočne vykonaných prác, tak by rozdiel ceny obvyklej a zaplatenej predstavoval 381.768,- Sk bez DPH. Škoda spôsobená žalobcovi je určená rozdielom hodnoty skutočne vykonaných stavebných prác a dodávok podľa predmetnej zmluvy o dielo a hodnoty stavebných prác a dodávok v danom čase a území (v cenovej úrovni 2008), t.j. 122.610,17 eura mínus 97.256,47 eura, čo predstavuje sumu 25.353,70 eura, o ktorú bol rozpočet diela umelo navýšený. Pre ustálenie výšky škody súd považoval za rozhodujúcu práve hodnotu 97.256,47 eura, stanovenú znalcom, predstavujúcu celkové náklady stavebných prác a dodávok materiálu na rekonštrukciu predmetnej strechy vyčíslenú na základe rozpočtu zmluvy o dielo podľa priloženej projektovej dokumentácie v cenovej úrovni 2008. Vychádzajúc z uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že pokiaľ žalobca za dielo zaplatil cenu 137.690,30 eura (ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná), žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v nižšej výške, keď pri jej vyčíslení vychádzal zo sumy 122.640,17 eura (vyplývajúcej zo znaleckého posudku).

7. Súd prvej inštancie mal za jednoznačne preukázanú i príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného 1/ a vznikom škody spočívajúcej v úbytku majetku žalobcu tým, že uvedením do omylu iného obohatil. Čo sa týka príčinnej súvislosti, súd uviedol, že táto je daná vtedy, ak protiprávne konanie a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny, pričom vzťah príčiny a následku musí byť priamy (bezprostredný), t.j. nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúce jej existencii. Musí byť doložené, že nebyť protiprávneho konania škodcu, škodlivý následok by nenastal. Uvedený záver vyplýva z rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 4T/140/2012-431 z 1.2.2017, a to jednak protiprávne konanie, spôsobená škoda a vecná súvislosť medzi nimi. Hoci je v skutku uvedená výška škody len v sume 3.633,28 eura, táto predstavuje minimálnu výšku škody žalovaného 1/, pričom skutočná výška spôsobenej škody bola preukázaná znaleckým posudkom č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka.

8. Súd tiež uviedol, že zmluvu o dielo nemožno posúdiť ako neplatný právny úkon, vychádzajúc z právneho záveru uvedeného v rozhodnutí odvolacieho súdu, že na naplnenie uvedeného následku by musela byť preukázaná zhoda oboch žalovaných, t.j. nie len podmienka spočívajúca v konaní štatutárneho zástupcu spoločenstva vlastníkov bytov na úkor záujmov žalobcu (teda porušenia zákazu upraveného v ustanovení § 22 ods. 2 OZ). Súd mal za to, že hoci sa možno domnievať, že motívom konania žalovaného 1/ bolo okrem uprednostnenia svojich záujmov pred záujmami žalobcu aj uprednostnenie záujmov tretej osoby (t.j. v danom prípade žalovaného 2/), uvedená skutočnosť nebola vykonaným dokazovaním preukázaná.

9. Ohľadom ceny za dielo súd prvej inštancie považoval za nezrozumiteľné námietky žalobcu týkajúce sa faktúr vystavených žalovaným 2/ (FV8013 a FV8026), ktoré zástupkyňa žalobcu nevedela ozrejmiť ani na pojednávaní. Súd poukázal na skutočnosť, že medzi stranami sporu nebolo sporné, aká suma bola zo strany žalobcu zaplatená žalovanému 2/ (t.j. že išlo o sumu 4.148.058,50 Sk), z ktorého dôvodu bolo irelevantné skúmať pravosť faktúr vystavených žalovaným 2/ (dodávateľom), a to navyše ak predmetom sporu zostal nárok na náhradu škody spočívajúci v rozdieli hodnoty stavebných prác a dodávok v zmysle zmluvy o dielo (t.j. vychádzajúc zo sumy 122.610,17 eura stanovenej znaleckým posudkom znalca Ing. Antona Fuzáka ako skutočnou hodnotou stavebných prác a dodávok vyplývajúcej z jednotlivých položiek prevedených prác v rozpočte) a hodnoty stavebných prác v danom čase a území (t.j. sumy 97.256,47 eura určenej znalcom v cenovej úrovni 2008). Súd takisto oboznámil zápisnice z výsluchu I. O. a P. M. z trestného konania vedeného Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 4T/140/2012, ktorými bolo síce preukázané, že schôdza vlastníkov sa konala, pre rozhodnutie vo veci samej bola však uvedená skutočnosť irelevantná. Súdu prvej inštancie tiež nebolo zrejmé, čo mali preukazovať dôkazy krycí list rozpočtu a odborné posúdenie vypracované svedkom Ing. I. E., z ktorého dôvodu ich pri rozhodovaní nebral do úvahy. Svedok pred súdom dostatočným spôsobom ozrejmil, že ich vypracovával na žiadosť žalobcu (t.j. nie v spolupráci so žalovaným 2/).

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 25.353,70 eura titulom náhrady škody, pričom voči žalovanému 2/ žalobu zamietol, pretože vykonaným dokazovaním neboli preukázané základné predpoklady pre vznik jeho zodpovednosti za škodu.

11. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne procesným úspechom žalovaného 1/ v rozsahu 39,04 % a plným procesným úspechom žalovaného 2/ .

12. Proti tomuto rozsudku voči výrokom I. a III. podal včas odvolanie žalovaný 1/ s návrhom na jeho zmenu tak, že odvolací súd žalobu zamietne a žalobcu zaviazne k náhrade trov konania. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP. Namietal, že závery súdu prvej inštancie (podľa ktorých jeho konaním bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 25.353,70 eura, pričom právo na náhradu škody vyvodil voči nemu z § 420 OZ, že umelo navýšil rozpočet zmluvy o dielo o nepotrebné a nevykonané práce, a teda, že je daný prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to protiprávne konanie; pričom v tomto ohľade súd vychádzal z rozhodnutia v trestnom konaní, keďže znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorého sa dopustil, sú zhodné so skutočnosťami rozhodnými pre náhradu škody), sú zjavne nesprávne a nijako nevyplývajú z trestného rozsudku.

13. Žalovaný 1/ zdôraznil skutkovú vetu trestného rozsudku, ktorá výslovne opisuje dva skutky, že 1. bez vedomia vlastníkov bytov a nebytových priestorov uhradil predfaktúru vo výške 11.617,87 eura a 2. firmám (potenciálnym dodávateľom) predkladal na nacenenie rozpočet umelo navýšený o práce, ktoré sa pri zhotovovaní strechy vôbec nemali vykonávať a ani sa nevykonávali. Trestný rozsudok v právnej vete subsumuje toto konanie pod ust. § 221 ods. 2 Trestného zákona a fixuje dokázanú škodu spôsobenú konkrétnymi týmito (a nie inými) skutkami na sumu 3.633,28 eura.

14. Poukázal tiež na to, že žalobca namietal výšku ceny prác, ktoré sa pri rekonštrukcii strechy vykonávali (minimálne v čiastočnom rozsahu) a ktoré mali byť predražené, teda v tomto civilnom sporovom konaní nešlo o práce, ktoré má na mysli trestný rozsudok. V znaleckom posudku znalec vyčíslil rozdiel ceny prác skutočne zaplatenej a hodnoty prác skutočne dodaných ocenených cenami obvyklými na sumu 44.333,67 eura (bod 4.1.3. znaleckého posudku). Uviedol, že súd prvej inštancie napr. dospel k záveru, že tento rozdiel je v skutočnosti 40.433,83 eura. Žalovaný 1/ mal za to, že ak vznik škody je pojmovým znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa ust. § 221 ods. 1 Trestného zákona, potom ak mal byť tento jeho podvod definovaný práve rozdielom ceny obvyklej a ceny skutočne zaplatenej (ako to v napadnutom rozsudku konštruje súd prvej inštancie), potom by tento jeho trestný čin musel byť v trestnom konaní kvalifikovaný podľa ust. § 221 ods. 3 Trestného zákona (a nie ods. 2), t.j. ako kvalifikovaný trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, čo sa však nestalo.

15. Ďalej žalovaný 1/ namietal, že žalobca v tomto súdnom konaní nikdy neoznačil žiadnu konkrétnu právnu povinnosť, ktorú žalovaný 1/ ako jeho štatutárny orgán porušil alebo ktorú nesplnil a z ktorej by mal vyplývať jeho nárok na náhradu škody. Žalobca sa obmedzil iba na skutkové tvrdenie, že so žalovaným 2/ dohodol predraženú cenu stavebných prác, pretože s ním konal v zhode. Dokazovanie ohľadom porušovania či nesplnenia iných povinností žalovaného 1/ sa pre absenciu skutkových tvrdení žalobcu vôbec neuskutočnilo. Ak mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný 1/ žalobcovi spôsobil škodu, avšak táto škoda bola spôsobená iným skutkom či skutkami než tým, že bez vedomia vlastníkov bytov zaplatil predfaktúru a nechal dodávateľom naceniť rozpočet o práce, ktoré sa nemali vykonávať a ani sa nevykonali, potom bolo potrebné, aby sa o týchto skutkoch vykonalo dokazovanie, k čomu nedošlo. Ohľadom výšky spôsobenej škody sa v tomto civilnom konaní nevykonalo žiadne iné dokazovanie než to, ktoré bolo vykonané v konaní trestnom. Napriek tejto skutočnosti dospel súd prvej inštancie k úplne iným záverom ohľadom jej výšky než súd, ktorý vydal trestný rozsudok.

16. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka vypracovanému pre účely trestného konania Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/140/2012, na ktorý odkázal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a ktorý súd považuje za dôkaz v tomto civilnom konaní, žalovaný 1/ namietal, že tento nebol nikdy ako dôkaz (ani ako prostá listina) v tomto civilnom konaní vykonaný. Žiadna zo strán nikdy nenavrhol jeho vykonanie ako dôkazu a súd ho ako dôkaz nikdy nevykonal. Navyše tento znalecký posudok nie je znaleckým posudkom v zmysle § 207 CSP (v konaní nebolo nariadené znalecké dokazovanie) a nie je ani súkromným znaleckým posudkom v zmysle § 209 CSP (chýba mu doložka podľa ust. § 209 ods. 2). Za týchto okolností nemôže súd z tejto listiny produkovať nijaký dôkaz, a teda tento nemôže byť podkladom pre jeho skutkové zistenia a právne posúdenie. Navyše znalec v danom prípade vychádzal pri niektorých položkách iba z tvrdení zástupcu žalobcu (čo sám aj v posudku uvádza).

17. Z týchto dôvodov mal žalovaný 1/ za to, že skutkové závery súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi spôsobil škodu vo výške 25.353,70 eura sú nesprávne a nevyplývajú z dokazovania, postup súdu mu neumožnil sa voči záverom ohľadom výšky škody brániť a právne posúdenie, podľa ktorého z trestného rozsudku bez ďalšieho priamo vyplýva jeho zodpovednosť za škodu v sume 25.353,70 eura je nesprávne, a to minimálne v rozsahu, ktorý prekračuje sumu 3.633,28 eura.

18. Žalobca samostatný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne vyjadril a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podané odvolanie žalovaného 1/ považoval za ďalšie obštrukcie. Nestotožnil sa ani s jedným tvrdením uvedeným v odvolaní. Uviedol, že žalovaný 1/ ani raz počas konania nepoukázal na nejakú vadu v konaní, ktorá by mohla viesť k domnienke, že voči nemu sa nevedie spravodlivý proces. V konaní pred súdom žalovaný 1/ nepredložil ani jediný dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenia. Žalobca sa nestotožnil s námietkou žalovaného 1/, že by súd prvej inštancie vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu. Je presvedčený, že bytový dom je poškodený, a to dôsledkom konania žalovaných, ktorí vedome fiktívne navýšili rozpočet, práce, ktoré nevykonali a materiál, ktorý nedodali, fakturovali a platbu prijali. Žalovaný 1/ dal príkaz na úhradu faktúr za práce, o ktorých vopred vedel, že sú zbytočné a neboli a nebudú realizované. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením, že neoznačil právnu skutočnosť, z ktorej je možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného 1/ za škodu. Mal za to, že vo svojich vyjadreniach uviedol skutočnosti, o ktoré sa opiera, ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti štatutára a vznikom škody, s čím sa stotožnil i odvolací súd, ktorý rozhodoval o jeho odvolaní. Trestné konanie podľa žalobcu nebolo vedené objektívne, ale iba tak, aby sa veci polícia zbavila a keď vec uzatvorila s tým, že si má žalobca škodu uplatniť v civilnom konaní, žalobca tak aj urobil. Podľa žalobcu mala polícia vec ukončiť s inou kvalifikáciou trestného činu. Skutočnosť, že súd nevykonával žalobcom navrhované dôkazy v reálnom čase, kedy ich žalobca navrhoval, nevedel zhodnotiť. Súd napokon pripustil vykonať ním navrhované dôkazy, ale až po mnohých rokoch, kedy už sa vedelo ako súd prebieha, čo sa podpísalo na kvalite výpovedí. Za nepravdivé žalobca označil tvrdenie, že by nenavrhol znalecký posudok č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzeka ako dôkaz, keď vo svojom podaní z 2.5.2017 navrhoval ako dôkaz celý trestný spis Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/140/2012. Posudok bol ako dôkaz ešte mnohokrát zo strany žalobcov uvádzaný tiež pri poukazovaní na položky, ktoré tvorili výšku škody, t.j. na nevykonané práce alebo nepoužitý materiál, ktoré boli fakturované a platené. Žalovaný počas celého súdneho konania nenamietal výšku škody, o výške škody vedel a mal možnosť sa brániť, ale ani raz sa k tomu nevyjadril.

19. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

21. Vzhľadom na to, že zamietajúci výrok II. voči žalovanému 2/ a závislý výrok IV. o trovách konania žalovaného 2/ neboli napadnuté odvolaním, je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

22. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 25.353,70 eura (t.j. v časti, ktorá zostala predmetom konania) titulom náhrady škody voči žalovanému 1/ vyhovel, keď dospel k záveru, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady

zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu vychádzajúc pritom najmä z trestného rozsudku, ktorým bol žalovaný 1/ uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu.

23. Zo skutkového stavu zisteného v danej veci vyplýva (ako to už konštatoval odvolací súd vo svojom rozsudku č.k. 21Cob/83/2018-515 z 28.5.2019), že žalobca je spoločenstvom vlastníkom bytov zriadeným podľa zákona NR SR č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov zmluvou o vytvorení tohto spoločenstva z 18.4.2005. Žalovaný 1/ bol od jeho zriadenia až do 18.10.2011 predsedom a likvidátorom žalobcu. Žalobca, za ktorého konal žalovaný 1/ ako objednávateľ a žalovaný 2/ ako zhotoviteľ podpísali 24.4.2008 zmluvu o dielo č. 6/2008, ktorej predmetom malo byť vykonanie diela „Rekonštrukcia a dodávka strechy na bytovom dome L. Svobodu č. 1226“, podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. C. E. a v rozsahu k zmluve priloženého odsúhlaseného položkového rozpočtu z 5.3.2008 (čl. II). Zhotoviteľ mal začať vykonávať dielo v máji 2008 a ukončiť ho v auguste 2008 (čl. III). Cena diela bola dohodnutá na 4.148.058,- Sk (čl. IV), ktorú mal objednávateľ platiť tak, že zhotoviteľ raz za mesiac vystavil faktúru na základe odsúhlaseného súpisu vykonaných prác, ktorý mal potvrdiť stavebný dozor objednávateľa (čl. V). Výkonom tohto stavebného dozoru objednávateľa bol poverený žalovaný 1/ (ods. 6.3.4 zmluvy). Dielo malo byť odovzdané písomným protokolom (zápisom o odovzdaní a prevzatí diela), ktorého súčasťou mal byť aj zoznam drobných väd; v prípade väčších väd a nedorobkov, ktoré bránili riadnemu užívaniu diela, mal objednávateľ právo odmietnuť prevziať dielo (ods. 7.4). Žalovaný 2/ už 30.5.2008 vystavil žalobcovi zálohovú faktúru na dodávky pre stavebné práce na sumu 1.572.343,50 Sk, následne 4.6.2008 začal s vykonávaním prác na rekonštrukcii strechy. Cenu týchto prác vyúčtoval postupne faktúrami zo 4.7.2008 - jednou na sumu 1.944.554,50 Sk s DPH a druhou na sumu 631.160,50 Sk. Žalobca žalovanému 2/ tieto sumy zaplatil. Zápis o odovzdaní a prevzatí strechy bol spísaný medzi žalobcom, za ktorého konal žalovaný 1/, a žalovaným 2/ dňa 4.7.2008. V zázname nie je zistená odchýlka skutočného vyhotovenia od projektu a akosť vykonaných prác je hodnotená ako dobrá. Sú v ňom zaznamenané ojedinelé drobné nedorobky a vady - nedokončený bleskozvod s termínom ukončenia do 14.7.2008, ako aj nerealizované manžety na komínoch, odvetranie WC a vzduchotechniky, nenamontované hlavice vzduchotechniky, nenatreté skorodované časti komínov a hlavy vzduchotechniky, nevyspravená porušená fasáda na hranici oplechovania a fasády nad balkónov 1. vchodu a nenatreté poklopy výlezných otvorov. K tejto časti nie je uvedená žiadna lehota na odstránenie nedorobkov, bolo však dohodnuté, že stavenisko bude vypratane do 18.7.2008. Celá cena diela podľa zmluvy o dielo bola v tomto čase už vyúčtovaná. Znalec Ing. Anton Fuzák v znaleckom posudku č. 4/2011 (vypracovanom pre účely trestného konania, ktoré sa viedlo voči žalovanému 1/) dospel k záveru, že žalovaný 2/ vo svojom ponukovom rozpočte, ktorý bol podkladom zmluvy o dielo, nesprávne určil výmery takmer všetkých položiek, a to v neprospech objednávateľa - žalobcu. Znalec ustálil, že celkovo sa cena vykonaných prác líši od ceny obvyklej o 1.039.674,75 Sk bez DPH za predpokladu, že množstvá merných jednotiek v rozpočte sú zosúladené so skutkovým stavom. Pokiaľ by sa použili ceny z ponukového rozpočtu a množstvá skutočne vykonaných prác, tak by rozdiel ceny obvyklej a zaplatenej predstavoval 381.768,- Sk bez DPH.

24. Rozsudkom Okresného súdu Skalica z 1.2.2017 č. k. 4T/140/2012-431, právoplatným dňa 17.2.2017, bol žalovaný 1/ uznaný za vinného, že dňa 2.6.2008 v Skalici ako štatutárny orgán Spoločenstva vlastníkov BYTO 44 uhradil zálohu pre firmu EUROFRAME, a.s., Skalica, Sasinkova č. 4, IČO: 36257362, na zhotovenie komplexnej opravy strechy vlastníkov bytov vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura) podľa predfaktúry č. 0/80001 zo dňa 15.5.2008, o čom vlastníci bytov nemali vedomosť, pričom už samotný položkový rozpočet, ktorý predkladal firmám za účelom vypracovania cenovej ponuky a na základe ktorého bola aj uzatvorená zmluva o dielo, umelo navršil o práce, ktoré sa pri zhotovovaní strechy vôbec nemali vykonávať a ani sa nevykonávali, ale do konečnej ceny diela započítané boli, čím tak Spoločenstvu vlastníkov BYTO 44, so sídlom v Skalici, L. Svobodu č. 1226, IČO: 37987836, spôsobil škodu v minimálnej výške 109.456,20 Sk (3.633,28 eura), teda na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona zistiť jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Trestného zákona a zistiť jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienene odložený a bola mu určená podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona skúšobná doba v trvaní 14 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného Spoločenstvo vlastníkov BYTO 44 v likvidácii, IČO: 37987836, so sídlom L. Svobodu č. 1226, v Skalici (žalobcu) s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

25. Výšku škody spôsobenej žalobcovi žalovaným 1/ súd prvej inštancie určil rozdielom hodnoty skutočne vykonaných stavebných prác a dodávok podľa zmluvy o dielo a hodnoty stavebných prác a dodávok v danom čase a území (v cenovej úrovni 2008), t.j. 122.610,17 eura mínus 97.256,47 eura, čo predstavuje sumu 25.353,70 eura, o ktorú bol rozpočet diela umelo navýšený. Pre ustálenie výšky škody súd prvej inštancie považoval za rozhodujúcu hodnotu 97.256,47 eura stanovenú znalcom, predstavujúcu celkové náklady stavebných prác a dodávok materiálu na rekonštrukciu predmetnej strechy, vyčíslenú na základe rozpočtu zmluvy o dielo podľa priloženej projektovej dokumentácie v cenovej úrovni 2008.

26. Žalovaný v odvolaní namietal, že skutkové závery súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi spôsobil škodu vo výške 25.353,70 eura sú nesprávne a nevyplývajú z dokazovania, postup súdu mu neumožnil sa voči záverom ohľadom výšky škody brániť a právne posúdenie, podľa ktorého z trestného rozsudku bez ďalšieho priamo vyplýva jeho zodpovednosť za škodu v sume 25.353,70 eura je nesprávne, a to minimálne v rozsahu, ktorý prekračuje sumu 3.633,28 eura.

27. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

28. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa odchýlil od právneho záveru súdu prvej inštancie, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu.

29. V zmysle ustálenej judikatúry (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.4.1992 sp. zn. 2 Cz 16/92, uverejnenom v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 35/1993, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17.5.2012 sp. zn. 1 Obdo 41/2011, nález Ústavného súdu SR z 23.11.2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2016 sp. zn. 3 Obo 18/2015, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.11.2018 sp. zn. 8Cdo/82/2018) v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaným trestným zákonom. Rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal. Teda pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, spôsobenie škody, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojim nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad § 135 ods. 1 OSP, resp. § 193 CSP totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odcudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin.

30. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj v danej veci so záverom vysloveným v uvedených rozhodnutiach. Je totiž nepochybné (ako už odvolací súd uviedol i vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí č.k. 21Cob/83/2018-515 z 28.5.2019), že z výroku trestného rozsudku vyplýva, že konanie, ktoré napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu, spočívalo v tom, že žalovaný 1/ už položkovitý rozpočet, podľa ktorého bola uzatvorená zmluva o dielo, umelo navýšil o práce, ktoré sa pri zhotovovaní strechy vôbec nemali vykonávať a ani sa nevykonávali, ale do konečnej ceny diela započítané boli. Uvedený rozsudok tak viaže súd v civilnom sporovom konaní a ten je povinný vychádzať z toho, že žalovaný 1/ takto protiprávne konal, teda že rozpočet bol navýšený o nepotrebné a nevykonané práce, ktoré boli do ceny započítané. Tým je záväzne vyriešená otázka protiprávnosti tohto konania žalovaného 1/, čím je preukázané aj porušenie povinnosti ako prvý predpoklad nároku na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 OZ. Zodpovednosť žalovaného 1/ voči žalobcovi za porušenie tejto povinnosti potom vyplýva z výslovného ustanovenia § 7c ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. Škoda spôsobená žalobcovi potom

môže spočívať práve v rozdielne ceny, ktorú by bolo možné dosiahnuť (dojednať) za riadnych trhových podmienok, a cenou, ktorú žalobca musel na základe uzavretej zmluvy zaplatiť žalovanému 2/.

31. Podľa skutkovej vety trestného rozsudku v danej veci, obžalovaný - žalovaný 1/ uvedeným konaním spôsobil škodu vo výške „minimálne 3.633,28 eura“. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 23.11.2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011, a teda aplikujúc závery vyplývajúce z predmetného nálezu, keďže znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný 1/ právoplatne odsúdený, bolo spôsobenie škody na majetku žalobcu, súd prvej inštancie rozhodujúci prejednávajúcu vec, si nemohol vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola trestným činom spôsobená škoda a kto ju spôsobil, pretože ústavne konformný výklad § 193 CSP vyžaduje, aby súd rozhodujúci v civilnom sporovom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Zodpovednosť žalovaného 1/ (škodcu) za škodu spôsobenú trestným činom treba potom posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 OZ, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na druhej strane však stále platí, že civilný súd nie je viazaný výškou škody, aj keby bola vo výroku trestného rozsudku presne vyčíslená. Vyplýva to z toho, že v trestnom konaní sa výška škody spravidla nezisťuje presne, s výnimkou prípadov, keď trestný súd rozhoduje aj o nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 287 Trestného poriadku (napr. R 47/1954, R 27/1997, R 22/1979). V danom prípade bol poškodený - žalobca odkázaný podľa § 288 Trestného poriadku so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces. Preto bola nedôvodná námietka žalovaného 1/, že trestný rozsudok fixuje dokázanú škodu spôsobenú konkrétne týmito skutkami na sumu 3.633,28 eura, a preto podľa žalovaného 1/ súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď mal za to, že z trestného rozsudku bez ďalšieho priamo vyplýva jeho zodpovednosť za škodu v sume 25.353,70 eura, a to minimálne v rozsahu, ktorý prekračuje sumu 3.633,28 eura. Vzhľadom na vyššie uvedený výklad a ustálenú judikatúru bola táto argumentácia žalovaného 1/ bez právneho významu.

32. K ďalšej námietke žalovaného 1/, že ak vznik škody je pojmovým znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa ust. § 221 ods. 1 Trestného zákona, potom ak mal byť tento jeho podvod definovaný práve rozdielom ceny obvyklej a ceny skutočne zaplatenej (ako to v napadnutom rozsudku konštruje súd prvej inštancie), potom by tento jeho trestný čin musel byť v trestnom konaní kvalifikovaný podľa ust. § 221 ods. 3 Trestného zákona (a nie ods. 2), t.j. ako kvalifikovaný trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, čo sa však nestalo, odvolací súd uvádza, že ani táto dôvodná nebola. Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin, totiž nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je odškoditeľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Ak súd v občianskom súdnom konaní zistí podstatne odchylnú výšku škody než trestný rozsudok, je vhodné zväžiť podanie podnetu k sťažnosti pre porušenie zákona (por. R 22/1979).

33. Nedôvodnými boli i námietky žalovaného 1/, že žalobca v konaní namietal výšku ceny prác, ktoré sa pri rekonštrukcii strechy vykonávali a ktoré mali byť predražené, teda v tomto civilnom sporovom konaní nešlo o práce, ktoré má na mysli trestný rozsudok a že žalobca v tomto súdnom konaní nikdy neoznačil žiadnu konkrétnu právnu povinnosť, ktorú žalovaný 1/ ako jeho štatutárny orgán porušil alebo ktorú nespĺnil a z ktorej by mal vyplývať jeho nárok na náhradu škody. Vo vzťahu k týmto námietkam odvolací súd uvádza, že už z podanej žaloby jasne vyplýva, na akom skutkovom základe sa žalobca domáhal zaplataenia žalovanej sumy (že v rozpočte na dielo sú uvádzané materiály, ktoré vôbec neboli použité, pričom celú agendu týkajúcu sa zmluvy o dielo zabezpečoval žalovaný 1/ a súčasne tu žalobca odkázal na znalecký posudok vyhotovený v rámci trestného konania vedeného pod ČVS: ORP-334/JP-SI-2010, ktoré sám inicioval, kde bolo zistené, že práce vykonané a fakturované žalovaným 2/ sú predražené o 25.353,70 eura), súčasne žalobca svoje skutkové tvrdenia v tejto časti doplnil i podaním zo 14.1.201, keď uviedol, že žalovaný 2/ fakturoval práce podľa rozpočtu a nie podľa skutočne vykonaných prác a použitých materiálov a fakturoval ceny nadnesené oproti cenám obvyklým (č.l. 323) a následne tieto skutkové tvrdenia uvádzal i vo svojich ďalších písomných podaniach i prednesoch na pojednávaní. Preto nemožno dať za pravdu odvolateľovi, že v tomto civilnom sporovom konaní nešlo o práce, ktoré má na mysli trestný rozsudok, keď z jeho skutkovej vety nepochybne vyplýva, že žalovaný 1/ položkovitý rozpočet, podľa ktorého bola uzatvorená zmluva o dielo, umelo navršil o práce, ktoré sa pri zhotovovaní strechy vôbec nemali vykonávať a ani sa nevykonávali, ale do konečnej ceny diela započítané boli, čím tak žalobcovi spôsobil škodu.

34. Pokiaľ ide o novoty uplatnené žalovaným 1/ v odvolacom konaní (§ 366 CSP), konkrétne námietky žalovaného 1/ voči znaleckému posudku č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka vypracovanému pre účely trestného konania Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/140/2012 (konkrétne, že tento znalecký posudok nebol nikdy ako dôkaz /ani ako listina/ v tomto civilnom konaní vykonaný, pričom tento znalecký posudok podľa žalovaného 1/ nie je znaleckým posudkom v zmysle § 207 CSP ani v zmysle § 209 CSP, a teda nemôže byť podkladom pre jeho skutkové zistenia a právne posúdenie a navyše znalec v danom prípade vychádzal pri niektorých položkách iba z tvrdení zástupcu žalobcu), je potrebné poukázať na neúplný apelačný systém, ktorým je ovládané odvolacie konanie.

35. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa, ako aj protistrany (§ 373 ods. 4 CSP) použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila pred súdom prvej inštancie je obmedzené. Novoty v odvolacom konaní sú ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia taxatívne stanovených zákonných podmienok uvedených v § 366 CSP.

36. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie (tzv. novoty), možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

37. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie lustráciou v evidenčným pomôckach dňa 10.4.2015 zistil, že na tamojšom súde prebieha trestné konanie sp. zn. 4T/140/2012 (ČVS: ORP-334/JP-SI-2010) proti žalovanému 1/ ako obvinenému, v rámci ktorého si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. Súd prvej inštancie vyhotovil z predmetného trestného spisu kópie (č.l. 110-297) o.i. aj ftk. znaleckého posudku č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka k stanoveniu odhadu hodnoty stavebných prác (č.l. 150-217), s tým, že žalovanému 1/ spolu s predvolaním na pojednávanie na termín 12.8.2015 oznámil, že k náhrade škody, ktorej sa navrhovateľ domáha, sú v spise založené kópie o.i. aj znalecký posudok č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka k stanoveniu odhadu hodnoty stavebných prác, ktoré súd získal z trestnej veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/140/2012 vedenej proti nemu a navrhol mu, aby sa s nimi žalovaný 1/ oboznámil, prípadne k nim podal v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním písomné vyjadrenie; súčasne vyzval žalovaného 1/, aby v zmysle § 120 ods. 1 OSP /Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci/ označil alebo predložil všetky dôkazy týkajúce sa veci, ak nárok navrhovateľa neuznáva, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Predmetnú výzvu žalovaný 1/ prevzal dňa 20.7.2015. Zo zápisnice z pojednávania dňa 12.8.2015 vyplýva, že žalovaný 1/ bol prítomný na tomto pojednávaní a nenahliadal na v spise založené listinné dôkazy. Následne súd uznesením nariadil dokazovanie a prečítaním oboznámil pre vec účastníkov podstatné časti listinných dôkazov založených v spise, pričom ani jedna strana nežiadala doručiť prílohu č. 1 k znaleckému posudku č. 4/2011, ani znalecký posudok č. 4/2011 znalca Ing. Antona Fuzáka a ani krycí list rozpočtu patriaci k zmluve o dielo, a ani ich oboznámiť prečítaním. Dokazovanie týmto listinným dôkazom (znaleckým posudkom vyhotoveným v trestnom konaní) teda prebehlo v súlade s v danom čase platnou a účinnou procesnou úpravou (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok; ďalej O.s.p.) konkrétne s ust. § 129 ods. 1 O.s.p. a i ustálenou judikatúrou, podľa ktorej znalecký posudok obsiahnutý v trestnom spise možno v súvisiacom občianskom súdnom konaní o náhradu škody využiť ako listinný dôkaz podľa § 129 ods. 1 O.s.p. (por. R 22/1989). Podľa § 470 ods. 2 CSP pritom platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Žalovaný 1/ mal teda vytvorenú reálnu možnosť s predmetným znaleckým posudkom sa oboznámiť, túto možnosť nevyužil, a to ani nahliadnutím do spisu, ani jeho doručením, či oboznámením prečítaním. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP tak nebol naplnený, procesný postup súdu prvej inštancie bol pri vykonávaní tohto dôkazného prostriedku správny a žalovanému 1/ nebola v žiadnom ohľade znemožnená realizácia jeho práv ako strany sporu. Zároveň možno konštatovať, že žalovanému 1/ musel byť znalecký posudok i jeho obsah známy, keďže trestné konanie, v ktorom bol znalecký posudok vyhotovený, bolo vedené proti nemu ako obvinenému a zrejme preto ani nemal záujem o jeho doručenie či bližšie oboznámenie sa s ním.

38. V priebehu celého konania žalovania žalovaný 1/ nevzniesol žiadne konkrétne námietky voči predmetnému znaleckému posudku (či už v písomných podaniach alebo vo svojich prednesoch na pojednávaní), a to ani po rozhodnutí odvolacieho súdu č.k. 21Cob/83/2018-515 z 28.5.2019, v ktorom odvolací súd v rámci zisteného skutkového stavu výslovne konštatoval skutočnosti zistené z predmetného znaleckého posudku. Na pojednávaní dňa 18.11.2019 (nasledujúcom po vyššie uvedenom rozhodnutí odvolacieho súdu) žalovaný 1/ nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaný 1/ len na pojednávaní dňa 13.1.2020 pri svojom výsluchu uviedol, že nepozná znalecký posudok č. 4/2011 podaný znalcom Ing. Fuzákom. Na poslednom pojednávaní vo veci dňa 16.6.2021, ktoré bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku, výslovne žalovaný 1/ uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a neuviedol ani žiadne svoje námietky k vykonaným dôkazom. Nepochybné sa teda v prípade námietok žalovaného 1/ voči znaleckému posudku, resp. jeho nevykonaniu v tomto konaní, uvedenými až v odvolaní, jedná o novotu v odvolacom konaní.

39. Odvolací súd nezistil naplnenie žiadneho z dôvodov uvedených v § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovaného 1/ v odvolacom konaní (bez ohľadu, či tieto skutkové tvrdenia by boli spôsobilé prívodiť žalovanému priaznivejšie rozhodnutie). Preto odvolací súd na nové skutočnosti uvedené žalovaným až v odvolaní prihliadnuť nemohol, keďže žalovaný nepreukázal žiadnu z taxatívne stanovených podmienok v zmysle § 366 písm. a/ až d/ CSP. Žalovaný v odvolaní netvrdil a ani nepreukázal, že neporušil procesnú diligenciu, t.j. netvrdil ani nepreukázal, že skutočnosti uvedené až v odvolaní (námietky voči znaleckému posudku) nemohol bez svojej viny uplatniť pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/), pričom novoty uvedené žalovaným pod iný účel ich použitia (§ 366 písm. a/ až c/) s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/) podradiť nemožno.

40. Žiada sa dodať, že argumentácia žalovaného 1/ o nevykonaní dôkazu znaleckým posudkom č. 4/2011 v tomto konaní, resp. jeho nemožnosťou byť podkladom pre skutkové zistenia a právne posúdenie (i v prípade, ak by nebola novotou v odvolacom konaní) by neobstála z dôvodov vysvetlených v ods. 37 tohto rozsudku.

41. Celkom zjavne nedôvodná bola i námietka žalovaného 1/, že v znaleckom posudku znalec vyčíslil rozdiel ceny prác skutočne zaplatenej a hodnoty prác skutočne dodaných ocenených cenami obvyklými na sumu 44.333,67 eura (bod 4.1.3. znaleckého posudku), pričom súd prvej inštancie napr. dospel k záveru, že tento rozdiel je v skutočnosti 40.433,83 eura. Odvolací súd uvádza, že v bode 4.1.3. znaleckého posudku znalec jasne uviedol, že v prípade sumy 44.333,67 eura ide o rozdiel fakturovanej čiastky s cenou obvyklou v danom čase a území. Naproti tomu súd prvej inštancie v ods. 24 (i v ods. 27) napadnutého rozsudku uviedol, že výšku škody spôsobenej žalobcovi žalovaným 1/ súd prvej inštancie určil rozdielom hodnoty skutočne vykonaných stavebných prác a dodávok podľa zmluvy o dielo a hodnoty stavebných prác a dodávok v danom čase a území (v cenovej úrovni 2008), t.j. 122.610,17 eura mínus 97.256,47 eura, čo predstavuje sumu 25.353,70 eura, o ktorú bol rozpočet diela umelo navýšený. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedené hodnoty vyplývajú z rekapitulácie (body 4.2.1 a 4.2.2 znaleckého posudku).

42. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného 1/ neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného 1/ z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Všetky skutkové zistenia, vyplývajúce z obsahu spisu boli riadne uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa s podstatnými otázkami v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne zrozumiteľne odôvodnené a logicky konzistentné.

43. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalovaného 1/, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku III. o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

45. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offo podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému 1/. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).